

Projekt

z dnia 3 listopada 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ MIELNA**

z dnia 2025 r.

**w sprawie przyjęcia gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz
przeciwdziałania narkomanii na lata 2026-2030**

Na podstawie art. 41 ust. 2, 2a i 5 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2023r. poz. 2151 ze zm.), art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153), Rada Miejska Mielna uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się gminny program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii na lata 2026-2030, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Mielna.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Mielna

Maciej Starnawski

GMINNY PROGRAM PROFILAKTYKI I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH ORAZ PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA LATA 2026-2030

I. WPROWADZENIE.

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2026-2030 zwany dalej programem stanowi kontynuację działań na rzecz profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień realizowanych w Gminie Mielno w latach ubiegłych. Obowiązek uchwalenia Programu przez radę gminy wynika bezpośrednio z art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Program stanowi część strategii rozwiązywania problemów społecznych i uwzględnia cele operacyjne dotyczące profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, określone w Narodowym Programie Zdrowia. Program uwzględnia również zadania związane z przeciwdziałaniem uzależnieniom behawioralnym.

Choć alkohol jest trucizną i z punktu widzenia toksykologii każda ilość wypitego alkoholu jest ryzykowna, to jednak w większości przypadków spożywanie małych dawek alkoholu nie pociąga za sobą widocznych szkód zdrowotnych i konsekwencji społecznych. Mimo to **nie powinni pić alkoholu:**

- młodzi ludzie (ze względu na ryzyko poważnych zaburzeń rozwojowych),
- kobiety w ciąży i matki karmiące (z powodu ryzyka uszkodzenia płodu i negatywnego wpływu na zdrowie dziecka),
- osoby chore, przyjmujące leki wchodzące w reakcje z alkoholem,
- wszyscy, którzy znajdują się w okolicznościach wykluczających picie (kierując pojazdami, przebywając w pracy, w szkole, itp.),
- osoby, którym szkodzi każda, nawet najmniejsza ilość alkoholu.

Osoby pijące alkohol mogą wielokrotnie w ciągu swojego życia zmieniać wzór jego spożywania, od abstynencji poprzez picie o niskim poziomie ryzyka, do spożywania alkoholu w sposób wysoce ryzykowny i szkodliwy. Część z tych osób uzależni się. Ktoś, kto dzisiaj pije alkohol na poziomie niskiego ryzyka może w wyniku różnego rodzaju okoliczności zwiększyć swoje picie do poziomu wysokiego ryzyka. Abstynent może w każdej chwili zacząć pić, a osoba uzależniona może zostać abstynentem.

Ryzykowne spożywanie alkoholu, to picie nadmiernych ilości alkoholu (jednorazowo i w określonym przedziale czasowym) niepociągające za sobą aktualnie negatywnych konsekwencji, przy czym można oczekiwać, że konsekwencje te pojawią się, o ile obecny model picia alkoholu nie zostanie zmieniony.

Szkodliwe picie alkoholu, to wzorzec picia, który już powoduje szkody zdrowotne, fizyczne bądź psychiczne, ale również psychologiczne i społeczne, przy czym nie występuje uzależnienie od alkoholu. Aby rozpoznać szkodliwe używanie alkoholu, opisany wzorzec picia powinien utrzymywać się przez co najmniej miesiąc lub występować w sposób powtarzający się w ciągu 12 miesięcy.

Uzależnienie od alkoholu, jest następstwem długotrwałego, szkodliwego spożywania alkoholu, w którym picie zyskuje zdecydowane pierwszeństwo przed zachowaniami, które niegdyś były dla osoby pijącej ważniejsze.

Osoba uzależniona odczuwa silny nieodparty przymus sięgania po alkohol, doświadcza wielu nasilających się dolegliwości fizycznych i psychicznych po przerwaniu lub ograniczeniu picia (np.: drżenie mięśniowe, niepokój, zaburzenia snu, drażliwość, lęki), które ustępują po wypiciu kolejnej porcji alkoholu, i pije alkohol inaczej niż tego naprawdę pragnie (więcej i dłużej niż planuje, ma problemy z utrzymaniem zaplanowanej abstynencji).

Przyjmuje się zgodnie z zaleceniami WHO do określenia szacunkowych danych dotyczących populacji osób, u których występują różne kategorie problemów związanych z nadużywaniem alkoholu następujące wartości:

- ok. 2% to osoby uzależnione od alkoholu,
- ok. 4% to dorośli żyjący w otoczeniu alkoholika (współmałżonkowie, rodzice),
- ok. 4% to dzieci wychowujące się w rodzinach alkoholowych,
- ok. 5-7% to osoby pijące szkodliwie i ryzykownie.

Tabela nr 1

Populacja Gminy Mielno zagrożona nadużywaniem napojów alkoholowych wg WHO

Liczba mieszkańców wg stanu na 31 grudnia	2024
	4560
Osoby uzależnione od alkoholu – 2%	91
Dorośli żyjący w otoczeniu alkoholika (współmałżonkowie, rodzice) – 4%	182
Dzieci wychowujące się w rodzinach alkoholowych – 4%	182
Osoby pijące szkodliwie oraz ryzykownie – 5-7%	228-319

Z powyższych danych szacunkowych wynika, że liczba mieszkańców Gminy Mielno uzależnionych od alkoholu może wynosić około 91 osób, natomiast osób pijących szkodliwie to 228-319 osób. Najbardziej narażonych na negatywne skutki alkoholizmu jest grono ludzi najbliższych, żyjących w otoczeniu alkoholika (dzieci, partnerzy życiowi, rodzice). Przewiduje się, że w Gminie Mielno może to być łącznie 364 osób, co uzasadnia podjęcie działań z zakresu profilaktyki selektywnej i wskazującej oraz z zakresu profilaktyki uniwersalnej skierowanych do całej grupy mieszkańców, a zwłaszcza do dzieci i młodzieży. Celem prowadzenia działań z zakresu profilaktyki uniwersalnej jest dostarczenie wiedzy i umiejętności niezbędnych do zapobiegania problemom uzależnień.

Program w swych założeniach uwzględnia cele operacyjne dotyczące profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii określone w Narodowym Programie Zdrowia¹ oraz zawiera kontynuację szeregu działań, zgodnych zarówno z kierunkami zawartymi w ustawach, jak i z innymi dokumentami strategicznymi, do których należą m.in.:

- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 2021r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2021-2025,
- Wojewódzki Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2022-2026 przyjęty uchwałą Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego Nr XXXV/406/22 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 27 czerwca 2022r.,
- Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Mielno na lata 2021-2026, przyjęta uchwałą Nr XXX/315/2020 Rady Miejskiej Mielna z dnia 11 grudnia 2020r.

II. RYNEK NAPOJÓW ALKOHOLOWYCH.

Na terenie Gminy Mielno zamieszkuje 4 560 mieszkańców (stan: 31 grudnia 2024 r.), z czego 3 906 osoby to mieszkańcy powyżej 18 roku życia (84,3 % całej populacji gminy). W 2024 roku na jeden punkt przypadało 14,62 mieszkańca gminy powyżej 18 roku życia przypadało (3904 osób/267 punktów).

Na terenie gminy obowiązuje ograniczenie nocnej sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży (sklepy) prowadzonej między godziną 23⁰⁰ a 6⁰⁰ wprowadzony uchwałą Nr XLVII/567/2018 Rady Miejskiej Mielna z 27 kwietnia 2018 r. w sprawie zezwoleń na sprzedaż napojów

¹rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 2021r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2021-2025 (Dz. U. z 2021 r. poz. 642).

alkoholowych na terenie Gminy Mielno. Uchwalone maksymalne limity zezwoleń na sprzedaż poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych oraz liczbę punktów sprzedaży przedstawiają tabela nr 2 i 3.

Tabela nr 2
Uchwalona maksymalna liczba zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie gminy Mielno
(źródło: dane własne)

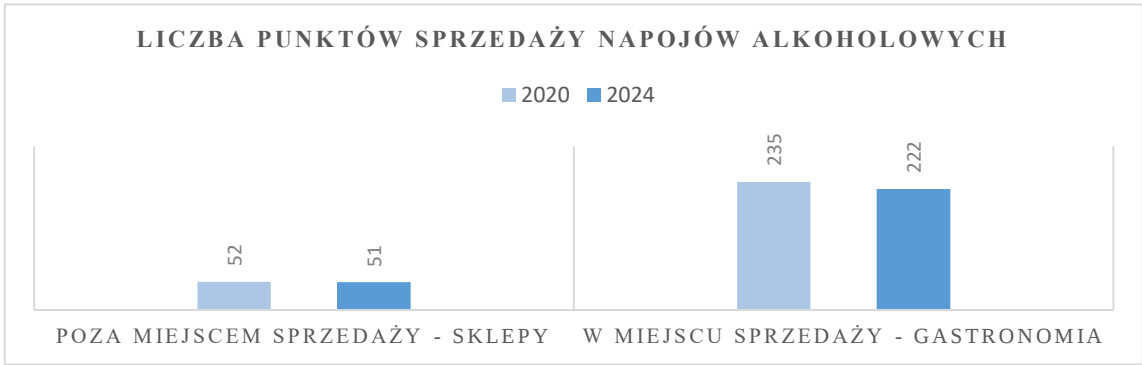
Limit	Ogółem – wszystkie rodzaje zezwoleń	A – do 4,5% zawartości alkoholu oraz piwa	B – powyżej 4,5% do 18% zawartości alkoholu (z wyjątkiem piwa)	C – powyżej 18% zawartości alkoholu
Sklepy	288	476	262	262
Lokale gastronomiczne	712			

Tabela nr 3
Liczba punktów sprzedaży na terenie gminy Mielno w latach 2020 i 2024
(źródło: własne - sprawozdanie PARPA-G1 i KCPU-G1)

Lata	2020	2024
Sklepy	52	51
Lokale gastronomiczne	235	222
RAZEM	287	273

Zauważyć można, że ilość punktów detalicznych w 2020r. i 2024r. plasuje się na stałym poziomie. Natomiast ilość punktów tzn. gastronomicznych zmalała w 2024r. o 4,87%. Graficzne ujęcie liczby punktów przedstawia poniżej wykres nr 1. Specyfika gminy determinuje wzrost punktów sprzedaży uruchamianych w okresie sezonu letniego.

Wykres nr 1
Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych (stan na 31 grudnia) w latach 2020 i 2024 (źródło: własne-
sprawozdanie PARPA-G1 i KCPU-G1)

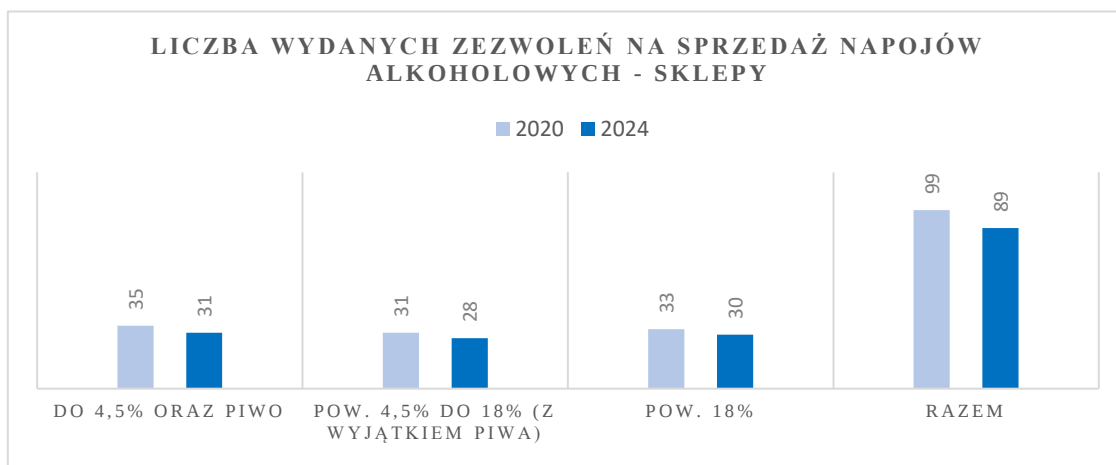
Przedsiębiorcom posiadającym zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wydawane są zezwolenia tzw. jednorazowe na m.in. imprezy, festyny. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na znaczący spadek wydawanych zezwoleń jednorazowych w roku 2024 o 72%.

Tabela nr 4
Liczba jednorazowych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wydanych w Gminie Mielno
(stan na 31 grudnia) w latach 2020 i 2024 (źródło: własne- sprawozdanie PARPA- G1 i KCPU-G1)

Rok	2020	2024
Liczba zezwoleń jednorazowych	54	15

Wykres nr 2

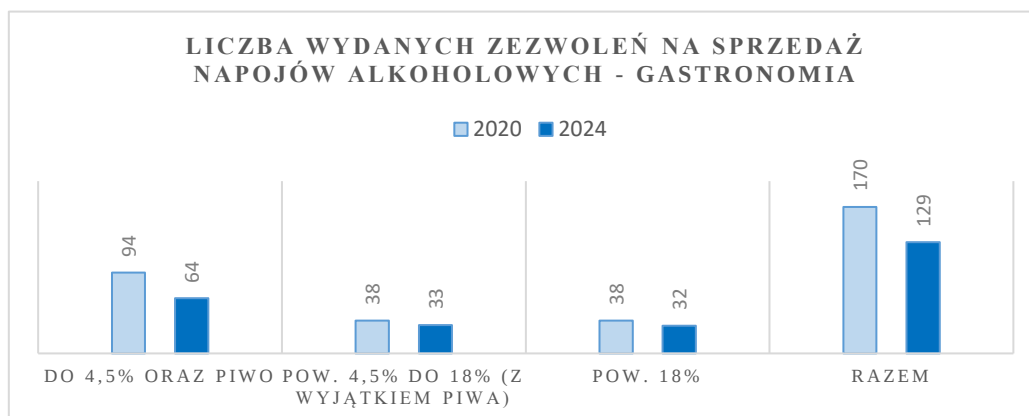
Liczba wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży (sklepy stan na 31 grudnia) w latach 2020 i 2024 (źródło: dane własne- sprawozdanie PARPA -G1 i KCPU-G1)

Na wykresie nr 2 widać, że liczba wydanych zezwoleń przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży (sklepy) zmalała we wszystkich rodzajach alkoholi o 10,10%.

Wykres nr 3

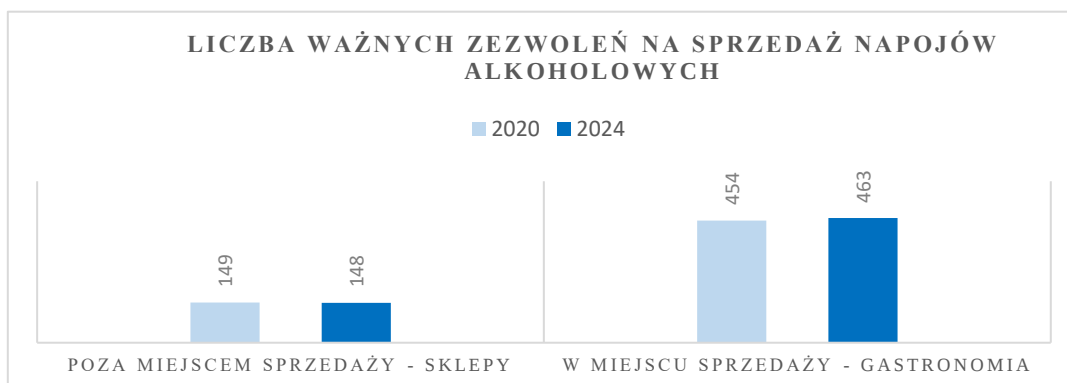
Liczba wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży (gastronomia stan na 31 grudnia) w latach 2020 i 2024 (źródło: dane własne- sprawozdanie PARPA-G1 i KCPU-G1)

Podobnie przedstawia się tendencja zezwoleń wydanych dla lokali gastronomicznych (wykres nr 3). Liczba wszystkich zezwoleń spadła w roku 2024 o 24,11%.

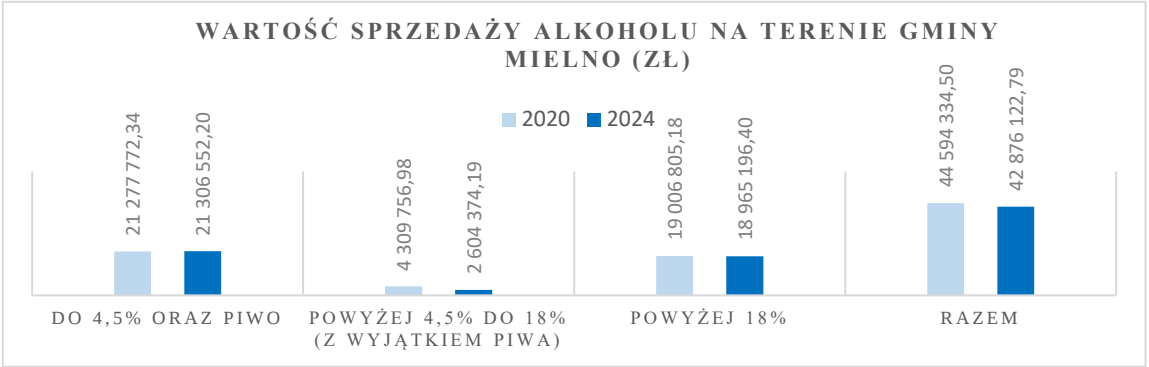
Wykres nr 4

Liczba ważnych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych (stan na 31 grudnia) w latach 2020 i 2024 (źródło: dane własne- sprawozdanie PARPA-G1 i KCPU-G1)

Liczba ważnych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży na dzień 31 grudnia utrzymuje się na porównywalnym poziomie w latach 2020 i 2024 (wykres nr 4), natomiast w 2024r. nastąpił wzrost liczby zezwoleń do spożycia w miejscu sprzedaży o 1,98%.

Wykres nr 5
Wartość sprzedanego alkoholu na terenie gminy (stan na 31 grudnia) w latach 2020 i 2024
(źródło: własne- sprawozdanie PARPA -G1 i KCPU-G1)

Na wykresie nr 5 przedstawiono dane dotyczące wartości sprzedaży napojów alkoholowych na terenie gminy Mielno w latach 2020r. i 2024r. określone na podstawie składanych corocznie oświadczeń przez przedsiębiorców. Zauważalna jest tendencja spadkowa sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości powyżej 4,5% do 18% alkoholu z wyjątkiem piwa (tzn. wino) w 2024 roku o 39,57%.

Tabela nr 5
Liczba decyzji o cofnięciu zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych (stan na 31 grudnia) w latach 2020-2024 (źródło: dane własne- sprawozdanie PARPA -G1 i KCPU-G1)

Rok	2020	2024
Liczba decyzji o cofnięciu zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych	7	3

Według tabeli nr 5 liczba decyzji o cofnięciu zezwoleń w roku 2020r. w stosunku do roku 2024r. znacznie zmalała o 57,13%. Najczęstszymi powodami podjęcia decyzji o cofnięciu zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych było nieprzestrzeganie warunków sprzedaży napojów alkoholowych (brak aktualnego tytułu prawnego do lokalu). W badanych latach nie wydano żadnej decyzji o cofnięcie zezwolenia spowodowanej zakłócaniem porządku publicznego. W badanych latach i nie wpłynęła żadna skarga na zakłócanie porządku publicznego z uwagi na spożycie napojów alkoholowych. Zgodnie z art. 18 ust. 10 pkt 3 ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, organ wydający zezwolenie cofa je w przypadku powtarzającego się co najmniej dwukrotnie w okresie 6 miesięcy, w miejscu sprzedaży lub najbliższej okolicy, zakłócania porządku publicznego w związku ze sprzedażą napojów alkoholowych przez dany punkt sprzedaży, gdy prowadzący ten punkt nie powiadamia organów powołanych do ochrony porządku publicznego.

Tabela nr 6
Liczba decyzji wygaszających zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych (stan na 31 grudnia) w latach 2020-2024 (źródło: dane własne- sprawozdanie PARPA -G1 i KCPU-G1)

Rok	2020	2024
Liczba decyzji wygaszających na sprzedaż napojów alkoholowych	395	115

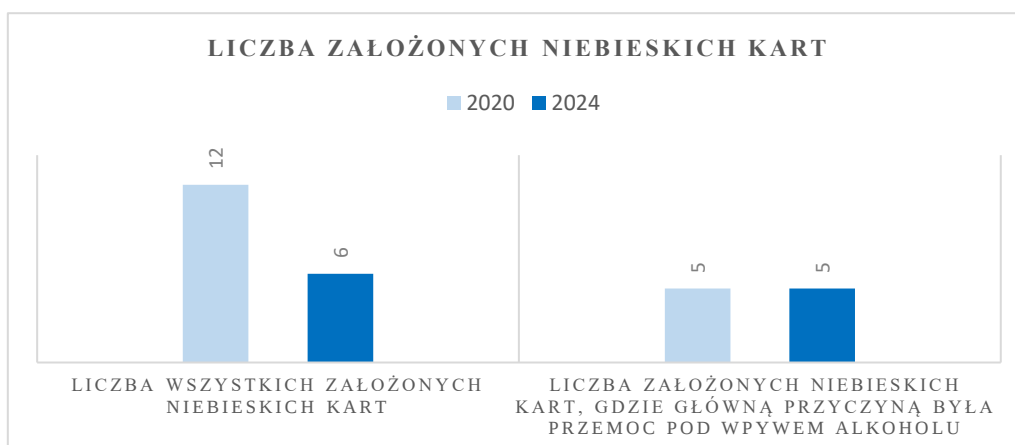
Zgodnie z danymi przedstawionymi w tabeli nr 6 w 2024 roku nastąpił znaczny spadek wydanych decyzji o wygaszeniu zezwolenia o 70,8% w stosunku do roku 2020r. Najczęstszymi powodami wydania decyzji było złożenie wniosku przez przedsiębiorcę o likwidację punktu sprzedaży, zmiana składu osobowego wspólników spółki cywilnej, brak dokonania opłat oraz brak złożenia oświadczenia o wartości sprzedaży napojów alkoholowych za ubiegły rok.

Wykres nr 6
Liczba rodzin korzystająca z MOPS
w latach 2020 i 2024 (źródło: dane własne- sprawozdania MOPS w Mielnie)

Liczba rodzin korzystających z usług Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mielnie w 2024 roku zmalała w stosunku do roku 2020r. o 2,10%, w tym liczba rodzin, u których stwierdzono problem alkoholowy pozostała na takim samym poziomie (wykres nr 6).

Wykres nr 7
Liczba niebieskich kart w latach 2020-2024 (źródło: dane własne- sprawozdania MOPS w Mielnie)

Na wykresie nr 7 widzimy, że w 2024 roku nastąpił spadek założonych niebieskich kart w stosunku do roku 2020 o 58,33%, natomiast tylko o 16,66% zmalała liczba wydanych kart, gdzie przyczyną stosowania przemocy był alkohol.

III. DIAGNOZA STANU PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH NA TERENIE GMINY MIELNO.

Diagnozę sporządzono na podstawie elektronicznych anonimowych ankiet. Badania zostały przeprowadzone w II kwartale 2020r. wśród uczniów szkół podstawowych oraz dorosłych mieszkańców Gminy Mielno.

A. Diagnoza mieszkańców

Badanie przeprowadzono wśród 174 dorosłych mieszkańców gminy Mielno, z czego 82,8% (144 osoby) stanowią kobiety. Ankietę wypełniło 30 mężczyzn, stanowiących 17,2% ankietowanych. Znaczną grupę respondentów ankiet- 58%, stanowią osoby z trzech grup wiekowych w wieku produkcyjnym w przedziale wiekowym od 30 do 59 roku życia. Pozostałych odpowiedzi udzieliły osoby w wieku powyżej 60 i 70 roku życia (36,8%). W badaniu wśród dorosłych wzięło udział osiem osób w wieku 18-20 lat. Ponad 2/3 respondentów

to osoby aktywne zawodowo, 54% respondentów zaznaczyło, że pracuje całorocznie, natomiast 11,5% pracuje sezonowo bądź dorywczo. Osoby, które nie pracują, są na emeryturze lub rencie stanowią 34,5% ankietowanych.

Celem badania było zebranie danych na potrzeby zdiagnozowania:

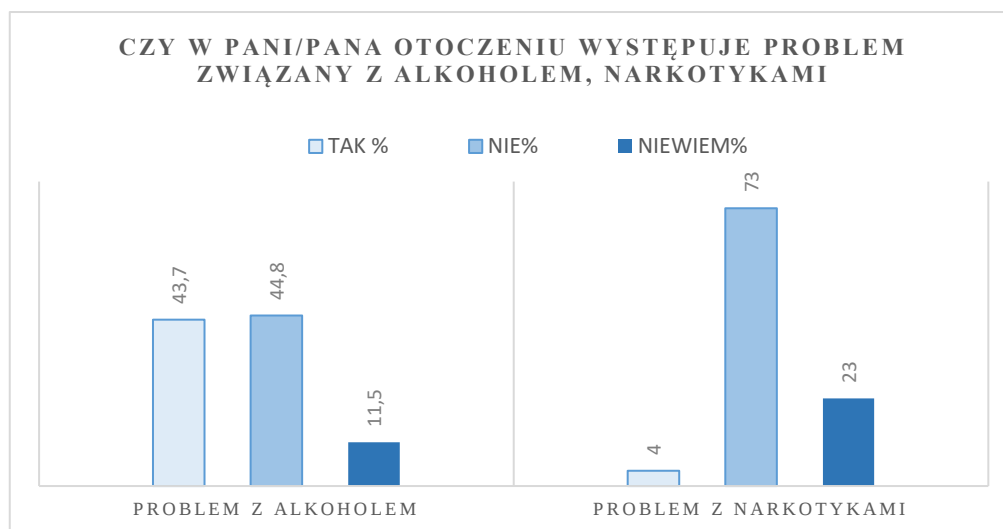
- problemów w obszarze przeciwdziałania zjawisku przemocy,
- zagrożeń związanych z uzależnieniami,
- sposobów spędzania czasu wolnego.

Uzależnienia

Skala występowania problemu uzależnień

Wykres nr 8

Skala występowania problemu uzależnień w najbliższym otoczeniu

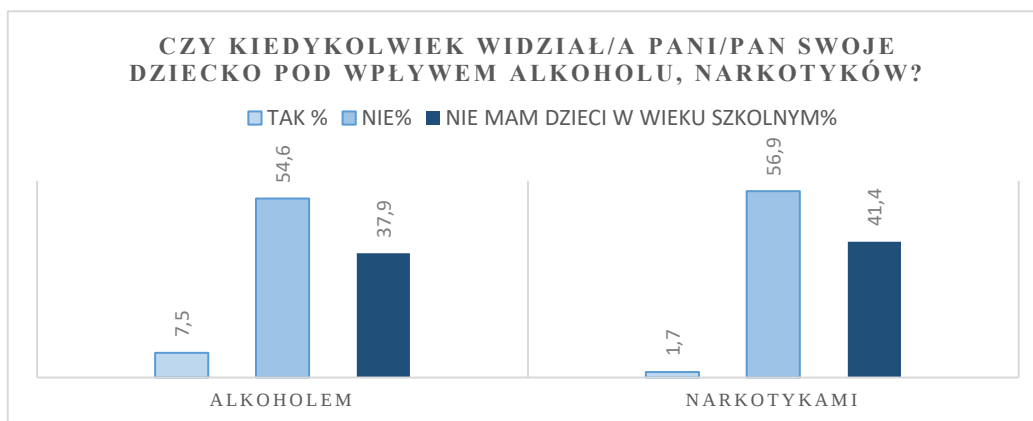

Prawie połowa respondentów (43,7%) odpowiedziała twierdząco na pytanie dotyczące problemów związanych z alkoholem w najbliższym otoczeniu, które zostało w pytaniu rozszerzone nie tylko do rodziny, ale również sąsiadów i znajomych. 44,8% ankietowanych nie zauważa tego rodzaju problemów w najbliższym środowisku.

Problemy związane z narkomanią są w mniejszym stopniu wskazywane przez ankietowanych, 73% badanych wskazało odpowiedź, że w ich najbliższym środowisku problem ten nie występuje. Tylko 7 (4%) osób wskazało na istnienie problemu w najbliższym otoczeniu.

Wykres nr 9

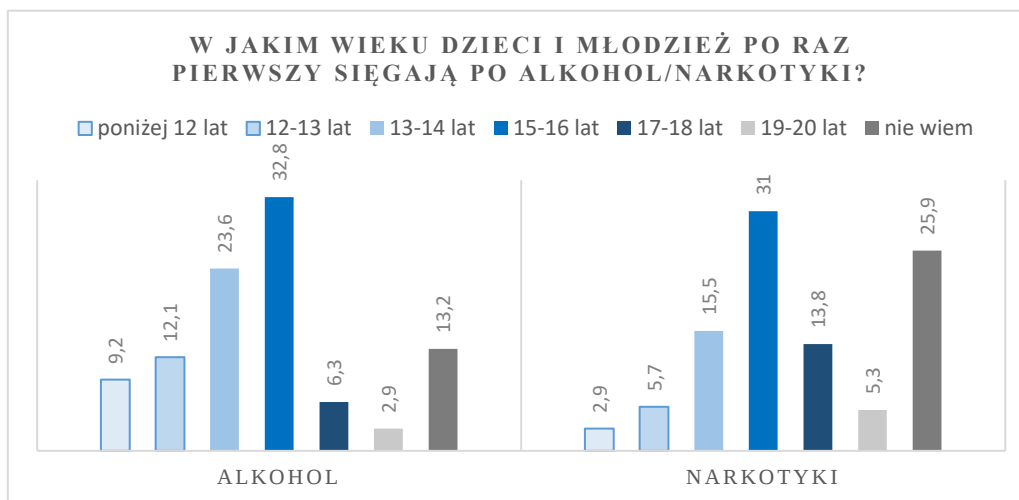
Skala występowania odurzenia pod wpływem używek u dzieci

Niespełna 7,5% badanych potwierdziło, że widział swoje dziecko pod wpływem alkoholu (7 osób). 54,6 % badanych zadeklarowało, że nie widziało swojego dziecka pod wpływem alkoholu.

Odsetek respondentów, którzy nie widzieli swojego dziecka pod wpływem narkotyków jest nieco wyższy w stosunku do zdarzeń z alkoholem 56,9%. Trzy osoby (1,7%) potwierdziły, że widziały swoje dziecko odurzone narkotykami.

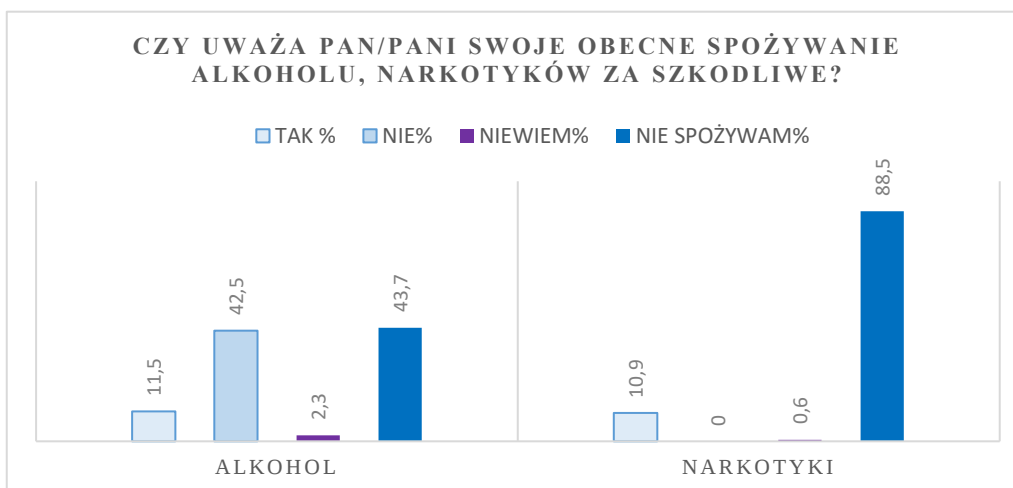
Wykres nr 10
Wiek inicjacji spożywania używek według rodziców

Najwięcej ankietowanych (32,8%) uważa, że młodzież w wieku 15-16 lat po raz pierwszy spożywa alkohol, a 23,6% badanych wskazało wiek 13-14 lat. Młodszych w przedziale wiekowym 12-13 lat wskazało 12,1% badanych, a poniżej 12 lat - 9,2%. Zdarzyły się również wskazania na wiek 17-18 lat na poziomie 6,3% (11 odpowiedzi), czy 19-20 lat tylko 2,9% (5 odpowiedzi). Odpowiedź "nie wiem" zaznaczyło 13,2% badanych.

Najwięcej, 31% ankietowanych wskazało przedział wiekowy 15-16 lat i 15,5% badanych zaznaczyło odpowiedź 13-14 lat, kiedy młodzież po raz pierwszy próbuje narkotyki. Znaczna grupa ankietowanych zaznaczyła odpowiedź "nie wiem" - 25,9% (45 osób), co może prowadzić do wniosku, że w kwestii spożycia narkotyków, jest mniej obserwacji respondentów i mają oni mniej wyrobione zdanie na ten temat.

Wykres nr 11
Skala spożywania alkoholu i narkotyków przez respondentów

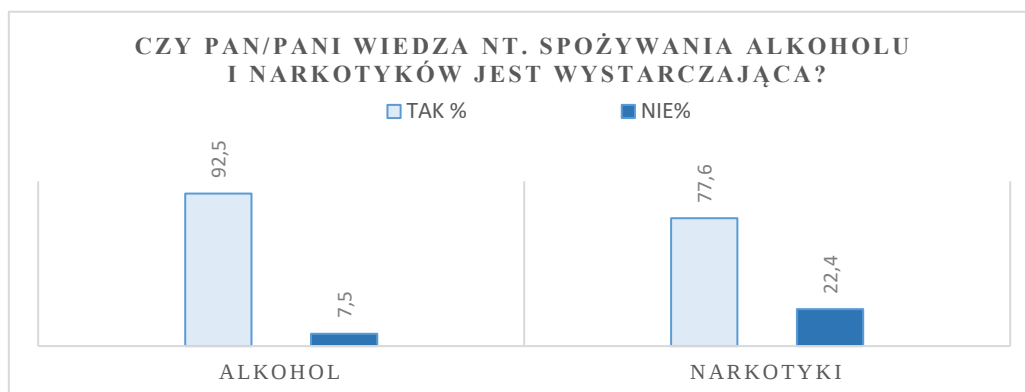

Wśród ogółu respondentów, prawie połowa 43,7% ankietowanych (76 osób) zadeklarowała, że nie pije alkoholu. Podobna liczbowo grupa (42,5%, czyli 74 osoby) nie ocenia swojego stylu spożywania alkoholu za szkodliwy. Odsetek osób, który ocenia swoje picie alkoholu za szkodliwe stanowi 11,5% ankietowanych (20 osób). Zdecydowana większość respondentów zadeklarowała również, że nie bierze narkotyków - 88,5% badanych. 19 osób (10,9%) ocenia swoje spożycie narkotyków za szkodliwe.

Poziom wiedzy związanej z uzależnieniami

Wykres nr 12

Ocena poziomu wiedzy respondentów

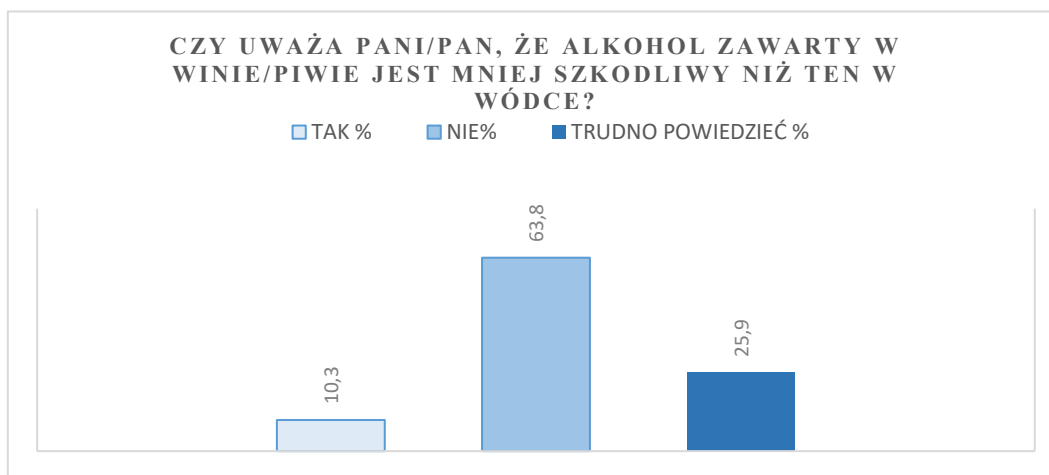

Zdecydowana większość ankietowanych ocenia swoją wiedzę na temat szkodliwości spożycia alkoholu za wystarczającą, taką odpowiedź zaznaczyło aż 92,5% badanych (161 osób). Tylko 13 osób (7,5% ankietowanych) oceniło swoją wiedzę negatywnie.

Odsetek 77,6 % badanych ocenia swoją wiedzę na temat skutków brania narkotyków za wystarczającą. 22,4% respondentów negatywnie ocenia swoją wiedzę na ten temat.

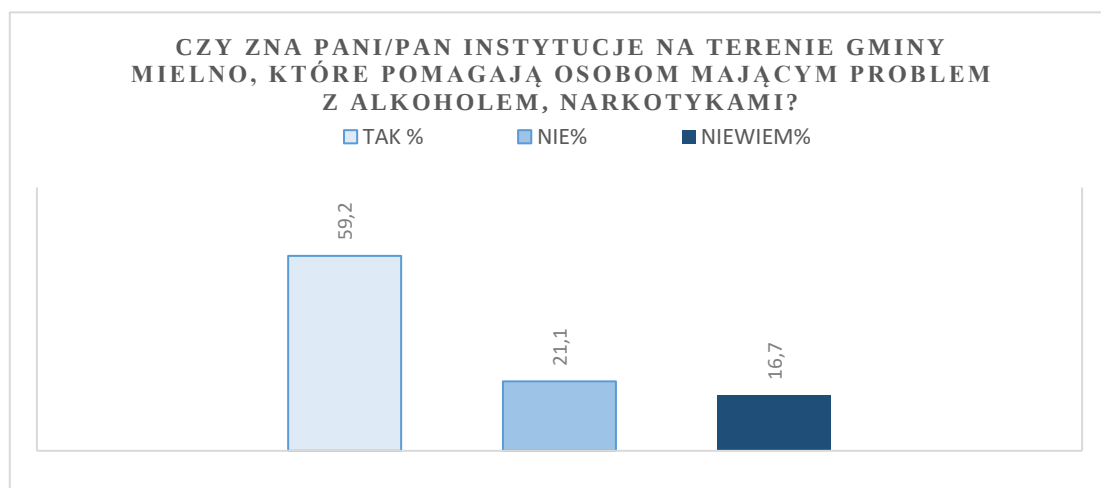
Wykres nr 13

Ocena poziomu wiedzy nt. szkodliwości alkoholu

W pytaniu sprawdzającym funkcjonowanie mitów i stereotypów dotyczących zawartości alkoholu w różnych napojach, 63,8 % (111 osób) wykazało się prawidłową wiedzą na ten temat. Osiemnaście osób zaznaczyło błędną odpowiedź, a 25,9 % respondentów (45 osób) przyznało się do niewiedzy.

Wykres nr 14
Ocena poziomu wiedzy w zakresie instytucji wsparcia

Ponad połowa respondentów (59,2%) potwierdza, że zna instytucję na terenie gminy, która pomaga osobom uzależnionym od alkoholu i narkotyków. Niestety 40,8% badanych udzieliło odpowiedzi “nie wiem” bądź wskazało, że nie zna takiej instytucji.

Ograniczenia i środki zaradcze

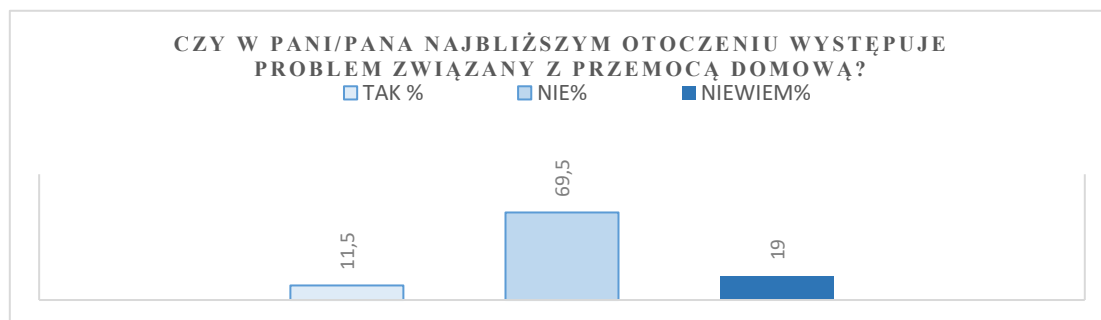
W pytaniach otwartych:

- Jakże, według Pana/ Pani środki zaradcze/rozwiązania może wprowadzić gmina Mielno, aby problem ALKOHOLIZMU został rozwiązany? wśród proponowanych środków zaradczych najczęściej pojawiają się wzmożone kontrole punktów handlowych, działania profilaktyczne, edukacyjne skierowane do dzieci i młodzieży, ograniczenie ilości koncesji w gminie, egzekwowanie zakazu spożywania alkoholu w określonych miejscach publicznych,
- Jakże, według Pana/ Pani środki zaradcze/ rozwiązania może wprowadzić gmina Mielno, aby problem NARKOMANII został rozwiązany? środki zaradcze wymieniane przez grupę badawczą dotyczą przede wszystkim edukacji wobec całej społeczności gminy, młodzieży oraz turystów. Respondenci zwracają również uwagę na potrzebę działania służb prewencyjnych w postaci kontroli miejsc rozrywkowych, ale również na ulicach, celowanie strategii promocyjnych wobec rodzin z dziećmi, a nie wobec osób młodych,
- Czy oczekuje Pan/Pani od władz lokalnych utrzymania dotychczasowych działań służących ograniczeniu sprzedaży alkoholu w sklepach w godzinach nocnych 23.00-6.00? **respondenci w zdecydowanej większości (78%) oczekują od gminy utrzymania ograniczeń sprzedaży alkoholu w sklepach w godzinach nocnych.**

Przemoc domowa

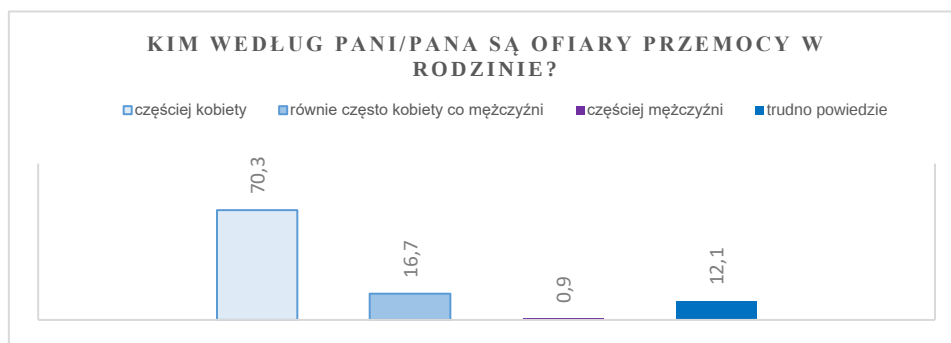
Skala i struktura występowania przemocy

Wykres nr 15
Skala występowania przemocy w najbliższym otoczeniu

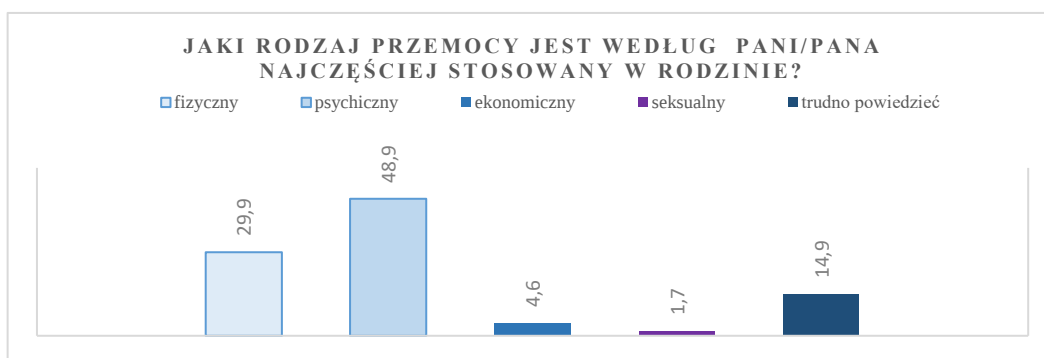
11,5% (20 osób) ankietowanych diagnozuje w swoim najbliższym środowisku występowanie problemów związanych z przemocą domową. Zdecydowana większość 69,5% respondentów nie widzi takiego problemu.

Wykres nr 16
Struktura ofiar przemocy

Na pytanie dotyczące kim są ofiary przemocy domowej, aż 70,3 % ankietowanych wskazało kobiety. 16,7% badanych uważa, że mężczyźni są równie często ofiarami przemocy jak kobiety.

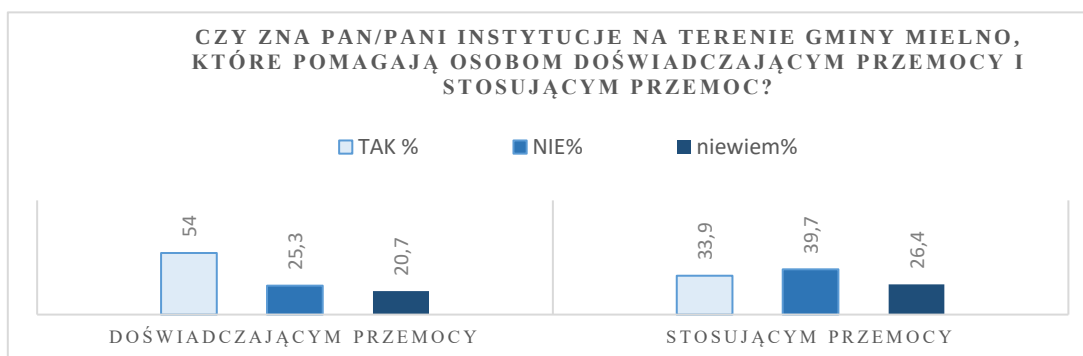
Wykres nr 17
Struktura rodzajów przemocy

Prawie połowa ankietowanych (48,9%) wskazują przemoc psychiczną jako rodzaj przemocy najczęściej stosowanej w rodzinie. 29,9% respondentów wymienia przemoc fizyczną. Inne rodzaje przemocy, w tym ekonomiczną (4,6%) i seksualną (1,7%) wskazało 11 osób. Ankietowani mogli wskazać tylko jedną odpowiedź.

Poziom wiedzy związany w przemocą

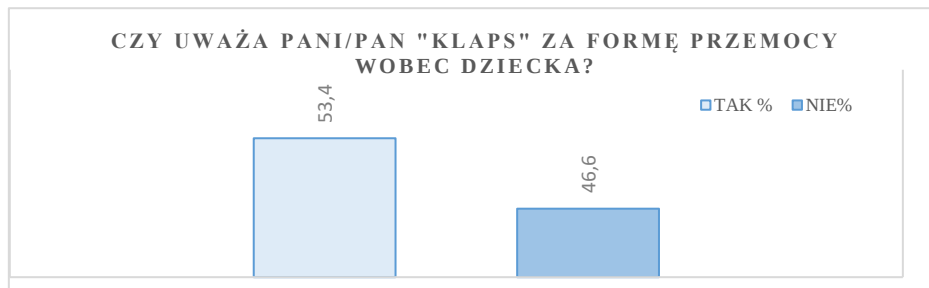
Wykres nr 18
Ocena poziomu wiedzy w zakresie instytucji wsparcia

Ponad połowa (54%) respondentów wskazała, że zna instytucje na terenie gminy, które pomagają osobom doświadczającym przemocy. Niestety znaczna grupa osób (46%) nie zna takich instytucji na terenie gminy, bądź udzieliło odpowiedzi "nie wiem".

Przeważająca grupa 39/7% ankietowanych nie zna instytucji, do których mogą się zgłosić osoby stosujące przemoc, a 26,4% ankietowanych odpowiedziało "nie wiem". Tylko 33,9% badanych (59 osób) potwierdziło, że zna instytucję pomagającą osobom stosującym przemoc.

Wykres nr 19
Ocena poziomu wiedzy, gdzie zaczyna się przemoc

Opinie na temat przysłowiowego "klapsa" wymierzonego dziecku dzielą grupę badanych na tych, którzy uważają klapsa za formę przemocy - 53,4% i na grupę 46,6%, która nie uważa klapsa za przemoc.

Środki zaradcze

Na pytanie otwarte: Jakie, według Pana/ Pani środki zaradcze/ rozwiązania może wprowadzić gmina Mielno, aby problem PRZEMOCY DOMOWEJ został rozwiązany? respondenci wymieniają szereg środków zaradczych wobec zjawiska przemocy domowej, najważniejsze z nich to:

- funkcjonowanie mieszkania tymczasowego,
- osobne ciało, które będzie zajmować się tylko problemem przemocy, będzie dyspozycyjne również w weekendy,
- kampanie edukacyjne, skierowanie edukacji na problem tego, co jest przemocą, materiały edukacyjne, plakaty, ulotki,
- możliwość anonimowego zgłaszania problemu przemocy,
- poprawa działania odpowiednich służb, ich większe zaangażowanie wychodzące poza działania biurokratyczne,
- pomoc psychologiczna dla ofiar,
- częste kontrole rodzin przemocowych przez odpowiednie służby.

B. Diagnoza dzieci i młodzieży

Badanie przeprowadzono wśród młodzieży w wieku 11-14 lat uczęszczających do klas siódmych i ósmych gminnych szkół podstawowych. Badanie przeprowadzono wśród 71 uczniów. Ankieta do wypełnienia udostępniona była elektronicznie przez dziennik elektroniczny. Spośród 71 osób, które wzięły udział w badaniu, 53,5% (38 osób) stanowią chłopcy. Ankietę wypełniło 46,5% dziewcząt. (33 osoby).

Cel badania: zebranie danych na potrzeby zdiagnozowania:

- problemów w obszarze przeciwdziałania zjawisku przemocy
- zagrożeń związanych z uzależnieniami,
- sposobów spędzania czasu wolnego.

Funkcjonowanie uczniów w szkole

Uczniowie zapytani, o to jak się czują w swojej klasie, w większości odpowiedzieli, że dobrze lub bardzo dobrze, taką odpowiedź zaznaczyło ponad 90% ankietowanych. Kilka osób oceniło, że w klasie czuje się raczej źle (3 osoby). Niestety aż 4 osoby zaznaczyły, że czują się bardzo źle w swojej klasie, chciałyby ją zmienić. Uczniowie czują się bezpiecznie w swoich szkołach, opinię taką wyraziło 85,9% ankietowanych. Na poziom bezpieczeństwa uczniów w szkołach raczej nie wpływają zaburzone relacje między uczniami, o czym

świadczy fakt, że ponad 87,3% badanych na pytanie, czy są uczniowie w szkole, których się boją, odpowiedziało, że nie. Należy jednak zwrócić uwagę, że 9 uczniów potwierdziło, że boi się kolegów w szkole.

Na pytanie o funkcjonowanie w szkołach zwyczajów prześladowania młodszych uczniów, 88,7% badanych zaprzeczyło, bądź wskazało, że nie wie czy “fala” jest w szkole. Ośmiu uczniów (11,3% badanych) potwierdziło, że takie zjawisko jest, co przy stosunkowo niewielkiej liczbie potwierdzających to zjawisko, świadczy o tym, że stanowi raczej margines życia szkoły.

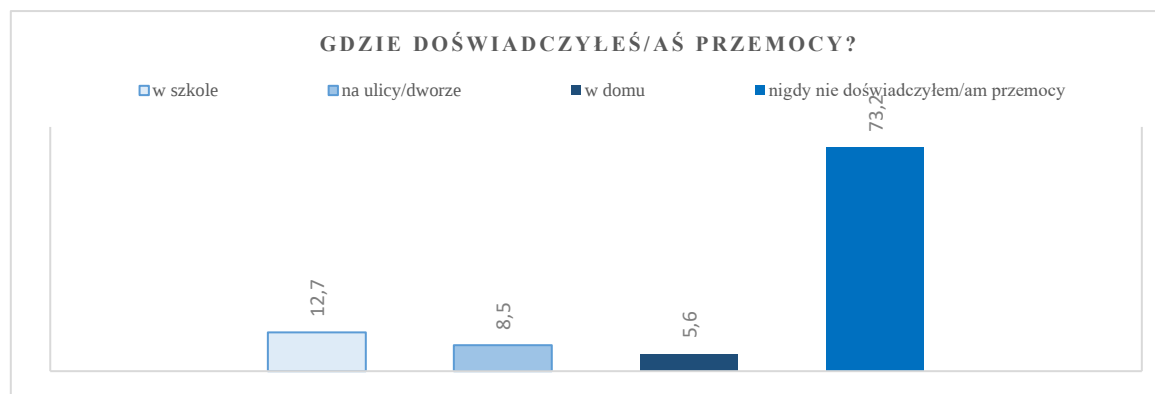
Znaczna część uczniów była na wagarach (62%), w tym aż 9,9% uczniów zaznaczyło, że na wagarach było wiele razy. 38% ankietowanych nie było na wagarach. Uczniowie spośród najczęstszych przyczyn wagarów wymieniają: nuda (opinia dotyczy 21% uciekających z lekcji) i presja rówieśników (16% “wagarowiczów”).

Relacje z rodziną

Czynnikiem chroniącym przed podejmowaniem zachowań ryzykownych i niepożądanych u dzieci i młodzieży są niewątpliwie dobre relacje z rodziną. Uczniowie deklarują w przeważającej większości bardzo dobre lub dobre relacje z rodzicami (łącznie ponad 90%). Dobre relacje z rodzicami to niewątpliwie zasób chroniący, który zostanie wykorzystany w planowaniu oddziaływań profilaktycznych poprzez tworzenie sojuszu rodzic-nauczyciel w przeciwdziałaniu uzależnieniom.

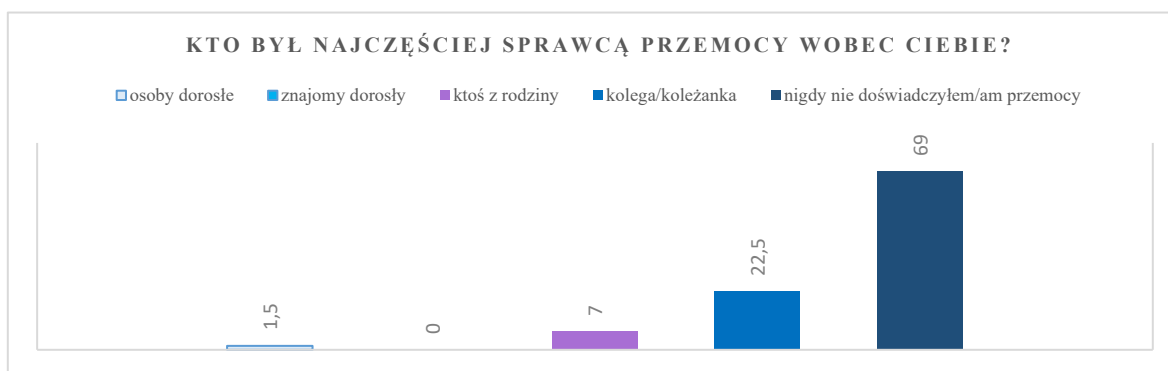
Przemoc

Wykres nr 20
Miejsce doświadczania przemocy

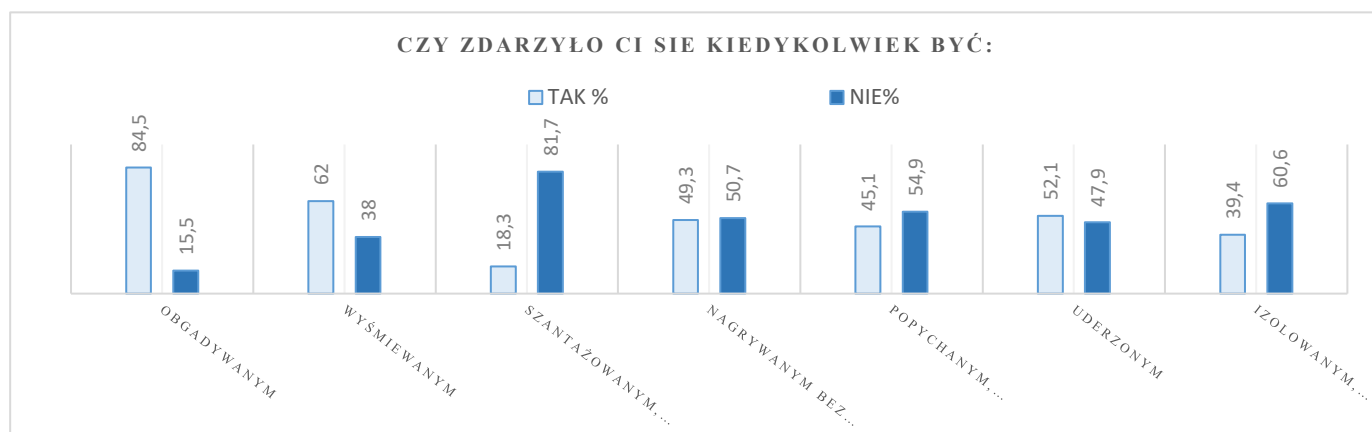
Nigdy nie doświadczyło przemocy 73,2% uczniów. Pozostałe osoby (26,8% badanych) wskazują, że przemocy doświadczył głównie w szkole (12,7%), na ulicy (8,5%) bądź w domu (5,6%).

Wykres nr 21
Skala i umiejscowienie występowania przemocy

22,5% respondentów (22 osoby) wskazuje, że najczęściej doznały przemocy od kolegi bądź koleżanki (16 osób), 7% od kogoś z rodziny (5 osób). Ponad połowa 69% nigdy nie doświadczyła przemocy.

Wykres nr 22
Formy stosowania przemocy

Uczniowie potwierdzają, że zjawisko tzw. obgadywania jest powszechne wśród uczniów, taką odpowiedź zaznaczyło 84,5% badanych, co stanowi 60 na 71 osób. Ponad 62% (44 osoby) ankietowanych byli wyśmiewani. Na pytanie o to, czy uczeń był obiektem szantażu, 81,7% (58 uczniów) odpowiedziało, że nie. 13 osób (18,3% respondentów) potwierdziło, że było szantażowanym i ktoś im groził, co potwierdza, że zjawisko przemocy wśród uczniów jest raczej na marginesie życia szkoły.

Prawie połowa uczniów była nagrywana bez zgody (35 osób, co stanowi 49,3% respondentów), co wskazuje na to, że uczniów należy edukować na temat nielegalności i karalności takich zjawisk, jak również być może należy w większym stopniu egzekwować przestrzeganie zasad wykorzystywania telefonów na terenie szkoły. 45,1% ankietowanych wskazała, że była popychana bądź szarpana. Ponad połowa (52,1%) uczniów doznała również przemocy fizycznej w postaci uderzenia. Badani uczniowie mają również styczność ze zjawiskiem ostracyzmu, 39,4% uczniów było izolowanymi bądź lekceważonymi.

Cyberprzemoc

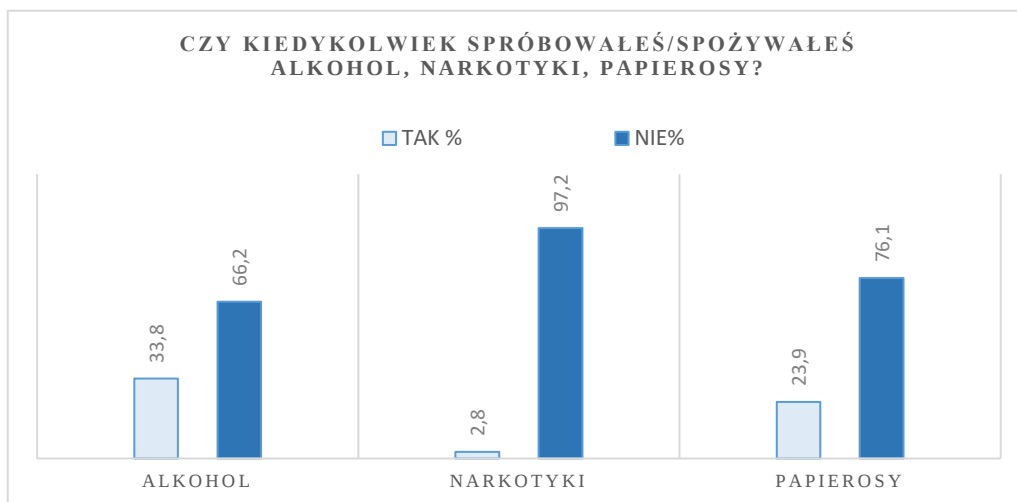
Zjawisko cyberprzemocy definiuje się jako przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Podstawowe formy zjawiska to nękanie, straszenie, szantażowanie z użyciem Sieci, publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających kompromitujących informacji, zdjęć, filmów, podszywanie się w Sieci pod kogoś wbrew jego woli. Do działań określanych mianem cyberprzemocy wykorzystywane są głównie: poczta elektroniczna, czaty, komunikatory, strony internetowe, blogi, serwisy społecznościowe, grupy dyskusyjne, SMS, MMS.

Badanie pokazuje, że zdecydowana większość ankietowanych była obiektem tzw. hejtu, bądź zna kogoś ze szkoły kogo to dotyczyło (64,7% osób ankietowanych udzieliło takich odpowiedzi). Umieszczenie obrazków bądź zdjęć ośmieszających w Internecie dotknęło bezpośrednio 14,1% osób. Ponad 1/3 (33,8%) ankietowanych przyznaje, że otrzymała wiadomość z przezwiskami, obelgami. 14,1% ankietowanych przyznaje, że była szantażowana, bądź grożono jej w wiadomości. 32,4% ankietowanych spotkało włamanie na konto np. w portalu społecznościowym.

Udzielone odpowiedzi w dużym stopni potwierdzają występowanie cyberprzemocy i wymaga podjęcia działań zarówno przez rodziców oraz nauczycieli, które uświadomią młodzieży i dzieciom skutki takich działań.

Uzależnienia

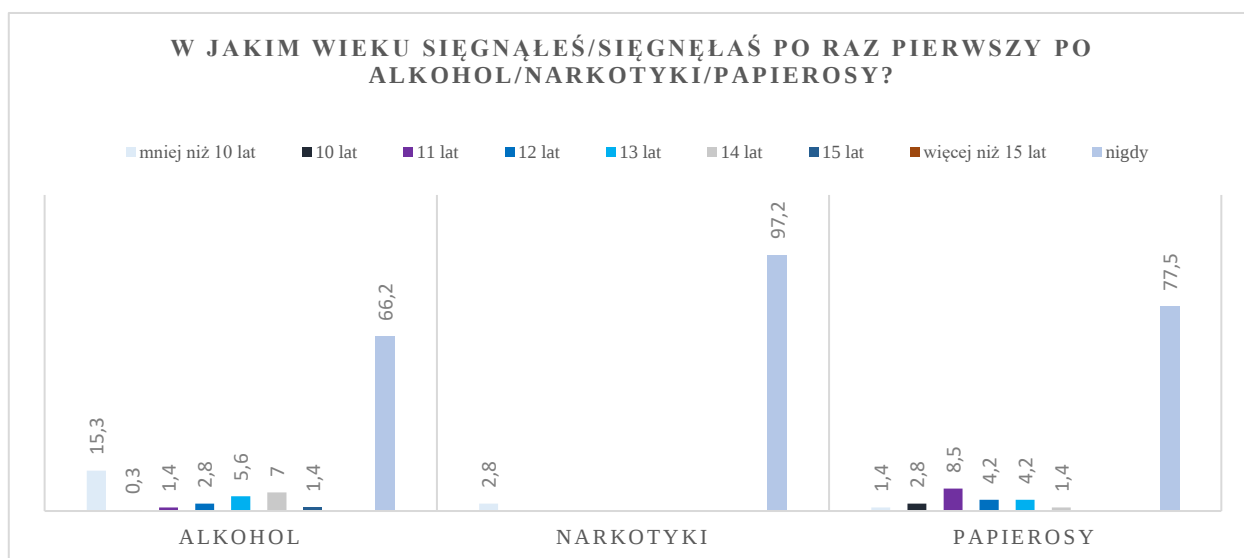
Wykres nr 23
Skala inicjacji uzależnień –narkotyki, alkohol, papierosy

Wśród ankietowanych 33,8% przyznało, że piła alkohol. Pozostała zdecydowana większość 66,2% zaznaczyła, że nie piła alkoholu. wśród badanych respondentów tylko dwie osoby potwierdziły, że próbowały narkotyki (2,8%). Zdecydowana większość ankietowanych uczniów (76,1%) nie spróbowała do tej pory papierosa, do czego przyznaje się 23,9% uczniów.

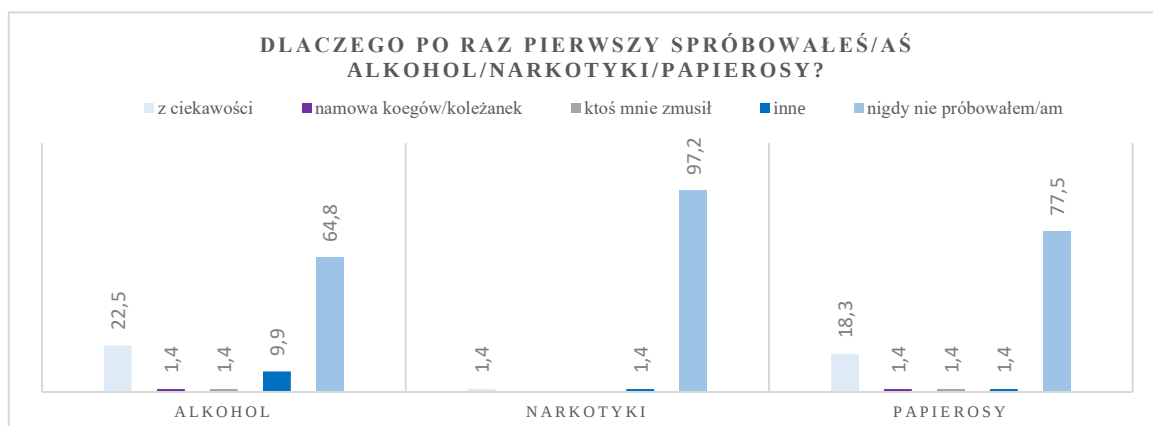
Wiek i przyczyna inicjacji narkotykowej, alkoholowej, nikotynowej

Wykres nr 24
Wiek inicjacji uzależnień

Niepokojącym jest fakt, że wśród uczniów, którzy sięgnęli po alkohol (24 osoby na 71), aż 45% w tej grupie (11 osób) podjęło inicjację alkoholową w wieku poniżej 10. Również wszyscy z 2,8% uczniów, które spróbowały narkotyków zaznaczyły, że spróbowały ich wieku poniżej 10 lat. 8,5% ankietowanej grupy, która miała do czynienia z papierosami, spróbowała papierosa najczęściej w wieku 11 lat.

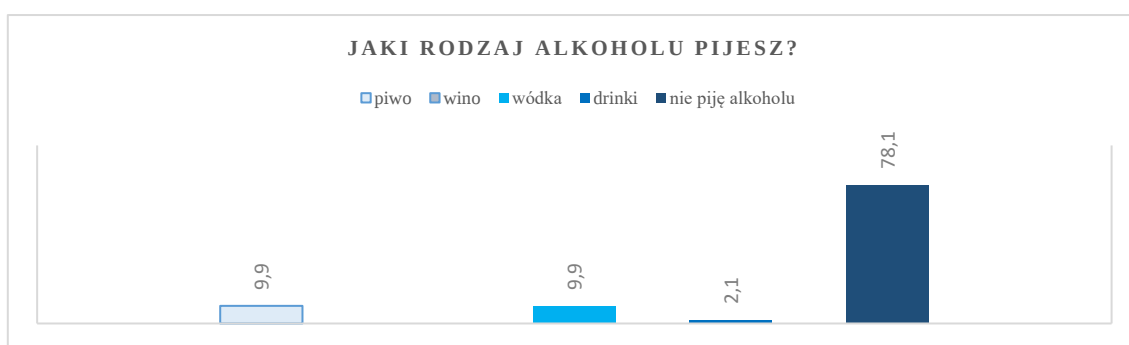
Wykres nr 25
Przyczyny sięgania po używki i tzn. uzależniacze

Jako przyczynę spróbowania narkotyków jedna osoba wymieniła, że zrobiła to z ciekawości, druga osoba nie wiedziała, że zażywa narkotyki. Wśród przyczyn sięgnięcia po alkohol, uczniowie najczęściej (64% osób, które sięgnęły po alkohol) wymieniają ciekawość. Najczęściej wymienianą przyczyną spróbowania papierosów, jest ciekawość (13 osób udzieliło takiej odpowiedzi na 16, które wskazało przyczyny)

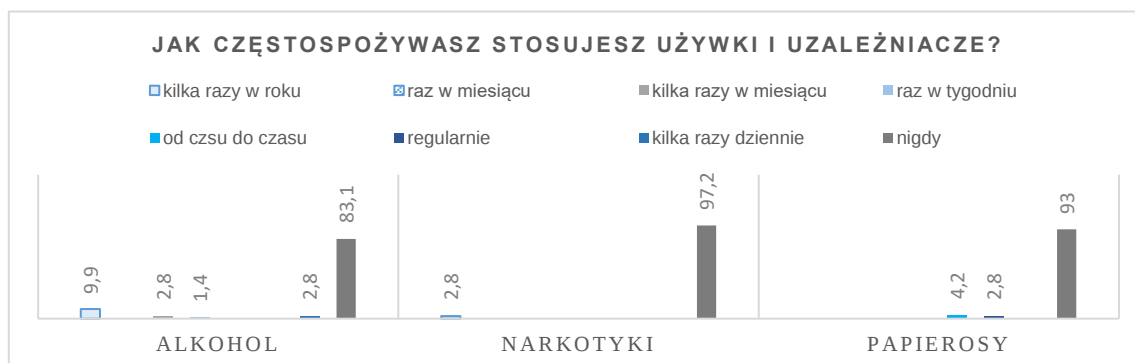
Struktura i częstotliwość spożycia

Wykres nr 26
Struktura spożycia alkoholu

Alkoholami najbardziej rozpowszechnionymi w grupie pijącej jest piwo i wódka (po około 41% uczniów, którzy piją alkohol) oraz drinki (taką odpowiedź zaznaczyło około 7% pijących ankietowanych).

Wykres nr 27
Częstotliwość spożycia/stosowania tzn. uzależniaczy i używek

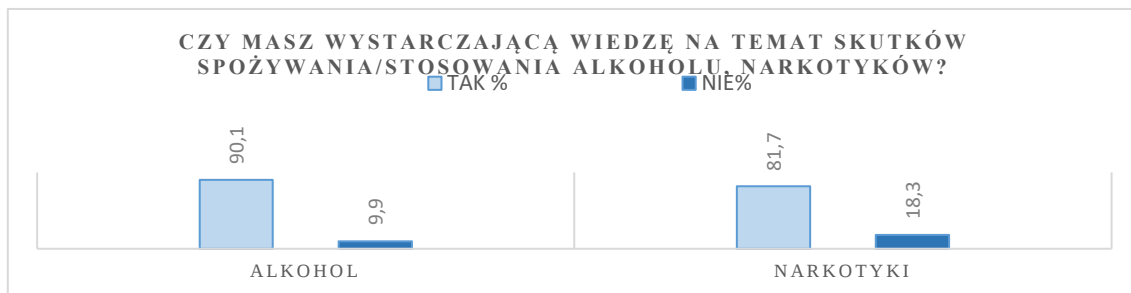

Wśród stosunkowo marginalnej grupy uczniów, którzy przyznali, że piją alkohol (16,9% wszystkich respondentów, czyli 12 osób) na pytanie o częstotliwość tych zdarzeń, najczęściej odpowiadali, że piją alkohol kilka razy w roku (9,9% - 7 osób). Pozostałe osoby zaznaczyły, że piją alkohol kilka razy w miesiącu (2 osoby), raz w tygodniu (1 osoba). Jedna osoba zaznaczyła, że pije alkohol kilka razy dziennie. 2,8% ankietowanych

(2 osoby) przyznało się do zażywania narkotyków, zaznaczając, że zażywa je kilka razy dziennie. Do palenia sporadycznie bądź regularnie papierosów bądź e-papierosów przyznaje się 5 osób (7%) ankietowanych.

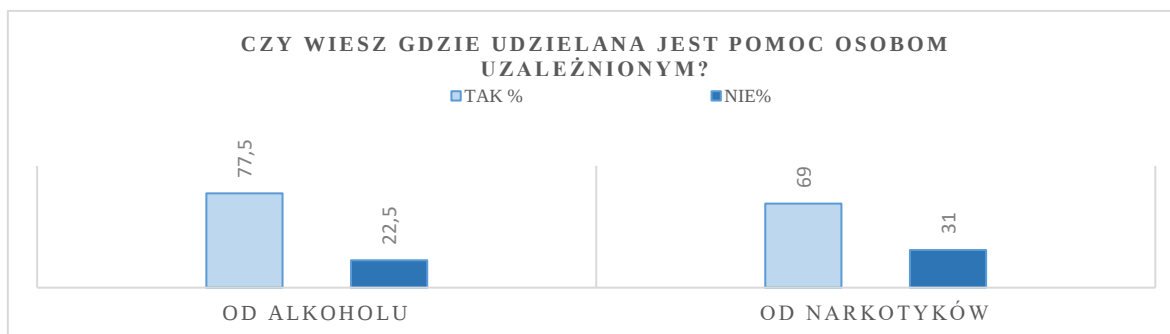
Poziom wiedzy w zakresie uzależnień

Wykres nr 28
Poziom wiedzy w zakresie skutków uzależnień

Uczniowie są przekonani w zdecydowanej większości (ponad 90%), że mają wystarczającą wiedzę na temat skutków picia alkoholu. Tylko niecałe 10% przyznaje, że nie ma wystarczającej wiedzy w tym zakresie. Badani w większości uważają, że mają wystarczającą wiedzę na temat skutków brania narkotyków. 13 osób przyznało się do niewiedzy w tej tematyce.

Wykres nr 29
Poziom wiedzy nt. instytucji udzielającym pomocy

Przeważająca grupa ankietowanych (77,5%) jest przekonana, że wie, gdzie jest udzielana pomoc osobom uzależnionym od alkoholu. Zdecydowana większość (69%) uczniów twierdzi również, że wiedzą gdzie udzielana jest pomoc osobom uzależnionym od narkotyków. 22 osoby na 71 badanych przyznały się do niewiedzy w tym temacie.

Dostępność

Wśród 21 respondentów, które określiło stopień trudności zdobywania narkotyków, ponad połowa określiła, że zdobycie narkotyków jest łatwe, bądź bardzo łatwe. Spośród 74 badanych 70,4% nie ma zdania na ten temat. Wśród osób, które wyraziły opinię na temat stopnia łatwości/trudności zakupu alkoholu przez nieletniego, zdania są podzielone. Ponad połowa osób (53,3%) uznaje, że raczej łatwo bądź bardzo łatwo kupić alkohol nieletniemu. Prawie połowa (46,7%) uczniów uważa natomiast, że raczej trudno bądź bardzo trudno jest kupić alkohol nieletniemu. Zdecydowana większość ankietowanych - 74,6% uważa, że raczej trudno bądź bardzo trudno jest kupić papierosy nieletniemu.

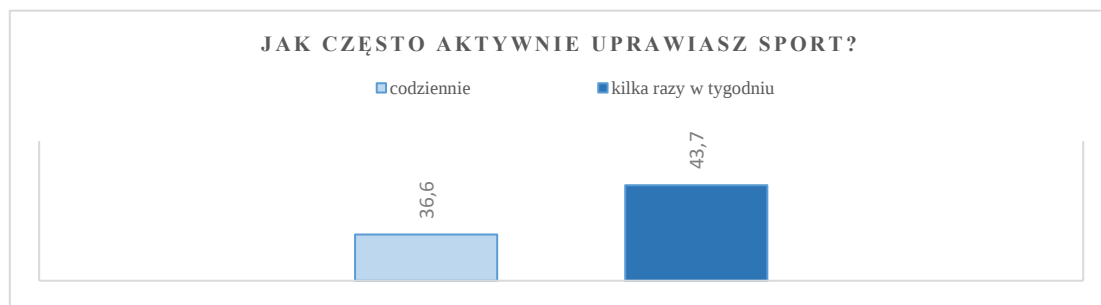
Uzależnienie od komputera, Internetu, gry hazardowe

Badani uczniowie najczęściej (40,8% ankietowanych) korzystają z gier komputerowych bądź telefonu codziennie przez 2-3 godziny. 31% przyznaje, że korzysta więcej niż 5 godzin dziennie. 4 osoby zaznaczyły odpowiedź, że nie korzystają z telefonu/gier komputerowych. Uczniowie najczęściej korzystając z komputera/telefonu wybierają portale społecznościowe (35,2%) i gry komputerowe (32,4%). 11,3% ankietowanych przyznaje, że w przypadku braku dostępu do Internetu czułaby się źle, taka sytuacja byłaby

dla nich tragedią. Prawie połowa 47,9% respondentów korzystała z automatów do gry. 5 uczniów (7 %) grało w gry hazardowe, w które można wygrać pieniądze.

Spędzanie czasu wolnego

Wykres nr 30
Częstotliwość uprawiania sportu

Zdecydowana większość uczniów uprawia sport codziennie (36,6%) lub kilka razy w tygodniu (43,7%). Wśród posiadających rodzeństwo 76% uczniów spędza z nim czas codziennie, bądź kilka razy w tygodniu. Uczniowie w zdecydowanej większości (73,2%) spędzają czas z rodzicami codziennie. 16,9% ankietowanych zaznaczyła inne odpowiedzi, najczęściej kilka razy w tygodniu. 40,8% ankietowanych spędza czas na grach komputerowych bądź telefonicznych codziennie przez 2-3 godziny. 31% przyznaje, że robi to więcej niż 5 godzin dziennie.

Zagospodarowanie czasu wolnego dzieciom i młodzieży służy zarówno zaspokojeniu ich potrzeb, jak i rozwijaniu pasji i talentów. Dobrze zorganizowane zajęcia stanowią formę profilaktyki uzależnień, przeciwdziałania zjawiskom patologicznym, a także dbania o higienę psychofizyczną młodzieży (rozładowanie napięcia, usuwanie psychicznego zmęczenia, czy też eliminowanie stresów). Organizowane zajęcia pozalekcyjne, czy pozaszkolne eliminują przykre przeżycia w szkole i środowisku rodzinnym. Mając dobrze wypełniony czas wolny dzieci i młodzież nie sięga po alkohol, narkotyki czy papierosy. Dzieje się tak dlatego, że są zaabsorbowani zajęciami i innymi rozrywkami, dzięki którym mają możliwość rozwoju, wykazania się zdolnościami i umiejętnościami. Dlatego tak ważne jest zapewnienie możliwości spędzenia czasu wolnego, będącego na tyle atrakcyjne, że będą stanowić alternatywę dla innych destrukcyjnych możliwości.

Respondenci na pytanie otwarte: Na jakie zajęcia pozalekcyjne chciałbyś/chciałabyś chodzić w szkole? (pytanie otwarte) udzielili najczęściej odpowiedzi: sportowe (siatkówka, piłka nożna, gimnastyka, tenis, basen, kolarstwo, wspinaczka), kulinarne, fotograficzne, teatralne, matematyczne, muzyczne, nauka języka migowego, geograficzne, nauka języka angielskiego i francuskiego, biologiczne, klub książki, taneczne, programowania i robotyki, informatyczne, chemiczne, szachowe, plastyczne (kolejność przypadkowa).

IV. ZASOBY.

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie m.in.: inicjuje działania służące rozwiązywaniu problemów alkoholowych, pełni funkcje doradczą i opiniującą przy konsultacji programu, podejmuje czynności zmierzające do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie lecznictwa odwykowego, podejmuje interwencje wobec rodziny dotkniętej przemocą w oparciu o procedurę Niebieskiej Karty, opiniuje wnioski o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych pod względem zgodności z uchwałą Rady Gminy Mielno, dokonuje kontroli przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, współpracuje z rodziną dotkniętą przemocą.

Zespół Interdyscyplinarny w Mielnie m.in.: prowadzi pomoc osobom, rodzinom w przezwyciężaniu ich problemów. Podejmuje działania pomocowe i interwencyjne w momencie kryzysowym. Ponadto współdziała z innymi podmiotami przy rozwiązaniu problemu i przeciwdziałaniu przemocy domowej np. zawiadomienie do prokuratury o podejrzeniu przestępstwa.

Placówki oświatowe m.in.: prowadzą profilaktyczną działalność informacyjno – edukacyjną w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom wśród dzieci i młodzieży, rodziców, uruchamiają procedurę Niebieskiej Karty w sytuacji występowania przemocy domowej.

Placówki wsparcia dziennego m.in.: zapewniają opiekę i wychowanie, pomoc w nauce, organizują czas wolny, zabawę i zajęcia sportowe, rozwijają zainteresowania dzieci i młodzieży.

Centrum Usług Społecznych w Mielnie m.in.: prowadzi pracę socjalną z rodzinami z problemami uzależnień, prowadzi działania na rzecz dożywiania dzieci, prowadzi działania z zakresu pomocy osobom bezdomnym uzależnionym od alkoholu, motywuje do podjęcia leczenia odwykowego, udziela pomocy finansowej osobom, które podjęły leczenie odwykowe, uruchamia procedurę Niebieskiej Karty w sytuacji występowania przemocy domowej.

Instytucje kultury m.in.: zapewniają różne formy zagospodarowania czasu wolnego dzieciom i młodzieży oraz całym rodzinom służącą zarówno zaspokojeniu ich potrzeb, jak i rozwijaniu pasji i talentów. Ponadto organizuje wydarzenia mające na celu edukację mieszkańców w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom, rozwijające umiejętności wychowawcze oraz poprawiające wzajemne relacje.

Straż Miejska w Mielnie m.in.: kontroluje placówki prowadzące obrót alkoholem w zakresie zgodności sprzedaży napojów alkoholowych z aktualnymi wydanymi zezwoleniami oraz przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwoleń, egzekwuje zakaz spożywania alkoholu w miejscu publicznym.

Komenda Miejska Policji w Koszalinie, Komisariat Policji w Mielnie m.in.: ochrania rodziny przed sprawcą przemocy, kontroluje funkcjonowanie placówek prowadzących obrót alkoholem, egzekwuje zakaz spożywania alkoholu w miejscu publicznym, prowadzi systematyczne kontrole trzeźwości kierowców, interweniuje w przypadkach zakłócania porządku publicznego, uruchamia procedurę Niebieskiej Karty w sytuacji występowania przemocy domowej.

Sąd Rejonowy w Koszalinie m.in.:

- III Wydział Rodzinny i Nieletnich: orzeka o obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu oraz ustanawia nadzór kuratora, podejmuje działania wobec rodzin niewydolnych wychowawczo,
- II Wydział Karny: orzeka w sprawach przemocy domowej oraz czynów zabronionych popełnianych przez sprawców będących pod wpływem alkoholu,
- Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej: prowadzi działania wobec osób stosujących przemoc oraz skazanych za inne przestępstwa popełnione pod wpływem alkoholu, wykonuje orzeczenia w sprawach rodzinnych dotyczących rodzin dysfunkcyjnych i niewydolnych wychowawczo z problemem alkoholowym, sprawuje nadzór nad przebiegiem realizacji zobowiązania do poddania się leczeniu odwykowemu.

Prokuratura Rejonowa w Koszalinie m.in.: kieruje do sądu wnioski o objęcie obowiązkiem leczenia odwykowego, prowadzi działania zmierzające do ukarania osób stosujących przemoc.

Placówki szpitalne m.in.: udzielają wczesnej specjalistycznej pomocy medycznej pacjentom pod wpływem alkoholu i środków odurzających, udzielają wsparcia i prowadzą pacjentów uzależnionych, uruchamiają procedurę Niebieskiej Karty w sytuacji występowania przemocy domowej.

Placówki i ośrodki lecznicze zajmujące się terapią leczenia uzależnień m.in.: wspierają osoby uzależnione w procesie zdrowienia, co obejmuje psychoedukację, rozwój umiejętności radzenia sobie ze stresem i negatywnymi emocjami bez używek, a także odbudowywanie relacji z bliskimi.

Podstawowa Opieka Zdrowotna m.in. podejmuje wczesne rozpoznawanie ryzykownego i szkodliwego picia alkoholu i wynikających z tego szkód zdrowotnych, podejmuje interwencje w celu ograniczania picia alkoholu przez pacjentów, stosuje procedury przesiewowe służące wczesnemu wykrywaniu uzależnienia od alkoholu, kieruje osoby z podejrzeniem uzależnienia do konsultacji w placówkach specjalistycznych, udziela podstawowych świadczeń osobom uzależnionym i współuzależnionym, uruchamia procedurę Niebieskiej Karty w sytuacji występowania przemocy domowej, wypełnienie bezpłatnego zaświadczenia lekarskiego dla osób doświadczających przemocy domowej (obowiązek lekarza).

Organizacje pozarządowe m.in.: realizują zadania publiczne w zakresie określonym w programie współpracy.

V. ADRESACI PROGRAMU.

Zakres działań ujętych w niniejszym Programie ukierunkowany został na następujące grupy docelowe:

- osoby uzależnione lub spożywające alkohol ryzykownie/szkodliwie,
- rodzinę i środowisko lokalne,
- ogół mieszkańców i grupy ryzykownych zachowań.

Najlepsze efekty można uzyskać poprzez zapewnienie pomocy i wsparcia ww. grupom dzięki działaniom systemowym, które wzajemnie się przenikają (rysunek nr 1).

Spektrum działań podejmowanych na terenie Gminy Mielno w kierunku leczenia, przeciwdziałania oraz utrwalania pożądaných efektów dotyczących uzależnień jest bardzo szerokie. Osoby i rodziny mogą korzystać z oferty dostosowanej do zindywidualizowanych potrzeb.

Ze względu na skalę zjawisk związanych z nadużywaniem alkoholu program skierowany jest do wszystkich mieszkańców Gminy Mielno, którzy w życiu prywatnym lub zawodowym spotykają się z tym problemem oraz jego konsekwencjami, jak również do wszystkich osób zainteresowanych tą tematyką, w szczególności jednak do:

- dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem oraz ich rodziców, opiekunów, wychowawców i nauczycieli,
- osób dorosłych zagrożonych uzależnieniem,
- osób uzależnionych,
- osób współuzależnionych, w tym w szczególności ofiar i świadków przemocy,
- osób zawodowo zajmujących się problematyką uzależnień,
- osób uzależnionych po ukończeniu terapii.

VI. CELE GŁÓWNE PROGRAMU.

I. Powadzenie działań profilaktycznych, informacyjno-edukacyjnych podnoszących poziom wiedzy i świadomości nt. uzależnień i przemocy

Działania:

1. Edukacja dzieci, rodziców i mieszkańców w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom i przemocy, rozwijająca umiejętności wychowawcze, poprawy relacji m.in. warsztaty, szkolenia, przedstawienia i animacje profilaktyczne, spotkania profilaktyczne, spotkania ze specjalistami od uzależnień i przemocy, szkoły dla rodziców, zakup i dystrybucja materiałów edukacyjno-informacyjnych.
2. Realizacja programów (w tym rekomendowanych) profilaktycznych/festynów profilaktycznych/konkursów/działań/ animacji i zagospodarowanie czasu wolnego o charakterze informacyjno-edukacyjnym/zajęć dla uczniów i mieszkańców m.in. z rodzin z problemem alkoholowym poprzez prowadzenie zajęć stacjonarnych i wyjazdowych m.in. wokalnych, muzycznych, teatralnych, szachowych, sportowych, turystycznych, kulinarnych, form graficznych i użytkowych, językowych, naukowych oraz edukacyjno-rozwojowych, animacji (w tym m.in. koszty wynagrodzenia, wyposażenia i materiałów niezbędnych do prowadzenia zajęć, transportu, noclegu, wyżywienia, zakup biletów, usługa za prowadzenia zajęć).
3. Organizacja profilaktycznego wypoczynku letniego/zimowego dla uczniów mieszkających na terenie Gminy Mielno, uczęszczających do szkół podstawowych prowadzonych przez Gminę Mielno.
4. Szkolenia/kursy/zakup materiałów edukacyjnych dla osób prowadzących zajęcia (w tym sportowe) z zakresu znajomości strategii profilaktycznych, zasad pracy z dziećmi i młodzieżą z grupy ryzyka, sytuacji

psychologicznej dzieci w rodzinie alkoholowej, organizacja i finansowanie kontroli, superwizji/ konsultacji dla osób udzielających m.in. pomocy psychologicznej dzieciom z rodzin z problemem alkoholowym/ problemem przemocy.

5. Finansowanie kampanii, szkoleń, konsultacji, konferencji, seminariów, zakup materiałów edukacyjnych dla osób zajmujących się problematyką rozwiązywania problemów uzależnień i przeciwdziałaniem przemocy oraz przedsiębiorców i ich pracowników, zakup, dystrybucja materiałów edukacyjno – informacyjnych.
6. Promowanie trzeźwego stylu życia, zakup/legalizacja alkomatów ogólnodostępnych dla mieszkańców w celu samodzielnego sprawdzania stanu trzeźwości (działanie profilaktyczne).

Realizatorzy:

- Centrum Usług Społecznych w Mielnie
- Urząd Miejski w Mielnie
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie
- Zespół Interdyscyplinarny w Mielnie
- placówki oświatowe
- instytucje kultury
- organizacje pozarządowe

Wskaźniki realizacji zadania:

- liczba przeprowadzonych programów/kampanii/szkoleń/konferencji/seminariów/warsztatów/konkursów/ działań o charakterze informacyjno-edukacyjnym/zajęć dla uczniów/ mieszkańców dotyczących problematyki uzależnień oraz przeciwdziałania przemocy,
- liczba uczestników.

II. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i doznających pomocy

Działania:

1. Realizacja programów, spotkań i zajęć z elementami socjoterapeutycznymi/ opiekuńczo-wychowawczymi dla dzieci i młodzieży m.in. z rodzin z problemem alkoholowym realizowana w placówkach wsparcia dziennego na terenie gminy (w tym zakup materiałów, wyposażenia).
2. Prowadzenie i utrzymanie punktów konsultacyjnych na terenie Gminy Mielno (m.in. prawnika, psychologa, terapeuty wraz z wynagrodzeniem, zakupem materiałów i wyposażenia, kosztami utrzymania obiektu).
3. Reintegracja społeczna osób uzależnionych od alkoholu, biorących udział w oferowanych zajęciach.
4. Budowa, adaptacja, modernizacja, remont, wyposażenie i utrzymanie placówek wsparcia dziennego,
5. Budowa, adaptacja, modernizacja, remont, wyposażenie i utrzymanie placów/ pomieszczeń/ małej architektury, miejsc związanych ze wsparciem rodzin i ich dzieci, na terenie których realizowany jest program.
6. Świadczenia zdrowotne wykraczające poza zakres podstawowej oferty terapeutycznej finansowanej przez Narodowy Fundusz Zdrowia z zakresu terapii uzależnienia i współuzależnienia od środków psychoaktywnych i behawioralnych.

Realizatorzy:

- Centrum Usług Społecznych w Mielnie
- Urząd Miejski w Mielnie
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie
- Zespół Interdyscyplinarny w Mielnie
- placówki oświatowe
- instytucje kultury
- organizacje pozarządowe

Wskaźniki realizacji zadania:

- liczba zorganizowanych spotkań i zajęć, programów,
- liczba przeprowadzonych remontów, adaptacji, modernizacji przy placówkach wsparcia dziennego i miejsc związanych ze wsparciem rodzin i ich dzieci,
- liczba konkursów na świadczenie zdrowotne wykraczające poza zakres podstawowej oferty terapeutycznej finansowanej przez Narodowy Fundusz Zdrowia.

III. Podejmowanie działań o charakterze interwencyjnym w sytuacji nadużywania napojów alkoholowych/ używania substancji psychoaktywnych oraz stosowania przemocy.

Działania:

1. Działania Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie wobec osób uzależnionych, współuzależnionych, udzielanie pomocy osobom z problemem alkoholowym i ich rodzinom. Zakup materiałów edukacyjnych, biurowych, sprzętu biurowego, wynagrodzenie, opłaty sądowe, opłaty za zlecenie diagnozy biegłym oraz za dostarczenie komornicze.
2. Działania zespołu interdyscyplinarnego w Mielnie wsparcie osób doznających przemocy domowej powiązanej z nadużywaniem alkoholu przez osobę wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc.
3. Udział w szkoleniach, konferencjach i seminariach pracowników placówek, w których realizowanych jest program, członków zespołu interdyscyplinarnego w Mielnie, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych w szkoleniach m. in. z zakresu uzależnień, przemocy, procedur kierowania na leczenie odwykowe, metod pracy w rodzinie z problemem uzależnienia oraz przemocy, wypalenia zawodowego, strategii i technik radzenia sobie ze stresem, zasad kontroli i warunków korzystania z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, zasad wydawania/ wygaszania/ cofania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.
4. Kontrola przestrzegania zasad sprzedaży napojów alkoholowych.

Realizatorzy:

- Centrum Usług Społecznych w Mielnie
- Urząd Miejski w Mielnie
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie
- Zespół Interdyscyplinarny w Mielnie
- placówki oświatowe
- instytucje kultury
- organizacje pozarządowe

Wskaźniki realizacji zadania:

- liczba zarejestrowanych wniosków o zastosowanie wobec osoby uzależnionej obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu przez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie,
- liczba przeprowadzonych rozmów motywujących do podjęcia leczenia przez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie,
- liczba skontrolowanych obiektów, w których prowadzona jest sprzedaż napojów alkoholowych,
- liczba założonych Niebieskich Kart, w tym gdzie główną przyczyną była przemoc pod wpływem alkoholu,
- liczba szkoleń, konferencji, seminariów.

VII. FINANSOWANIE PROGRAMU.

1. Źródło środków finansowych

Program realizowany będzie ramach środków finansowych pochodzących z opłat za wydawanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Wydatki ujmuje się w planie finansowym gminy (Dz. 851, Rozdz. 85153, Rozdz. 85154).

2. Zasady wynagradzania Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie:

- 1) Przewodniczący komisji otrzymuje miesięcznie zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 50% kwoty bazowej ustalanej na podstawie art. 25 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym,
- 2) Zastępca Przewodniczącego komisji otrzymuje miesięcznie zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 40% kwoty bazowej ustalanej na podstawie art. 25 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym,
- 3) Członek komisji otrzymuje miesięcznie zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 30% kwoty bazowej ustalanej na podstawie art. 25 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym.

Za każdą nieobecność przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, członka w pracach komisji potrąca się 25% wynagrodzenia. Potrąceń za nieobecność nie dokonuje się w przypadku delegowania przez Przewodniczącego, w tym samym czasie do innych prac na rzecz komisji.

VIII. MONITORING PROGRAMU.

1. Weryfikacja projektów i zadań finansowanych w ramach programu.
2. Podejmowanie współpracy z podmiotami realizującymi zadania w ramach programu.

IX. WYPOSAŻENIE WYKONAWCÓW/ REALIZATORÓW PROGRAMU.

1. Dopuszczenie realizatorów w sprzęt niezbędny do udzielania świadczeń.
2. Dofinansowanie kosztów utrzymania m.in. eksploatacja oraz innych podmiotów świadczących usługi na rzecz profilaktyki w zakresie wynikającym z realizacji programu.
3. Dokonywanie zakupów, zlecanie usług, materiałów informacyjnych, edukacyjnych, literatury i czasopism specjalistycznych na potrzeby realizacji programu.
4. Finansowanie wynagrodzeń oraz wszelkich kosztów związanych z realizacją programu.

X. POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Jednostką odpowiedzialną za koordynację, realizację, monitoring efektywności programu jest Centrum Usług Społecznych w Mielnie. Pozostałymi realizatorami są wskazane jednostki w programie w ramach zatwierdzonych planów finansowych. Nadzór nad realizacją zadań sprawuje Burmistrz Miela.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 41 ust. 1. ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracji społecznej osób uzależnionych od alkoholu należy do zadań własnych gmin. Realizacja zadań zgodnie z ust. 2 jest prowadzona w postaci uchwalonego przez radę gminy gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, który sporządza się na okres nie dłuższy niż 4 lata.

Obecny gminny program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii na lata 2022-2025 obowiązuje do 31 grudnia 2025r. i aby zapewnić ciągłość prowadzonych działań profilaktycznych zasadne jest uchwalenie programu na następne 4 lata.